Nui diploid csávázatlan

Ajánlás: takarmányozás

AKG: AKG

Csávázás: csávázatlan

Norma: 40-60 kg/ha

Státusz: Rendelhető

Típus : diploid

Főbb jellemzők:

- Az angolperje (Lolium perenne) óceáni éghajlatú területek ideális legelőnövénye.
- Fehérherével együtt vetve Nyugat-Európa leggyakrabban telepített legelőnövénye.
- Kiegyenlített hőmérsékletet, valamint egyenletes csapadék-utánpótlást igényel.
- Kitűnő beltartalmi értékekkel rendelkező takarmánynövény.
- Mélyre hatoló gyökereinek, valamint kiváló bokrosodási képességének köszönhetően jól viseli a legeltetésből adódó taposást.
- A legeltetés után növekedése azonnal megindul, kései változatai későn hoznak magszárat, így sokáig legeltethető anélkül, hogy meg kellene kaszálni.
- Az angolperje növekedése – az öntözés ellenére – 20 fok fölött lelassul, 25 fok fölött pedig leáll. Amint a levegő lehűl, megfelelő csapadékellátás mellett fejlődése megindul.

Vetés után igen gyorsan kikel és fejlődésnek indul. Kedvező körülmények között 4-8 tonna sz.a./ha termést hoz. Igen fejlett gyökérzetének köszönhetően javítja a talajszerkezetet. Az angol perje a legtöbb talajtípuson jól tenyészik, kivéve a nagyon nedves talajokat. Ez egy évelő faj, és mind legeltetési, mind kaszálási célokra megfelel. Az angol perjének magas a cukortartalma, magas az emészthetősége, és komoly, jó minőségű hozamot produkál. Az angol perje elsősorban a fehérherével ad jó keveréket.

Diploid/Tetrapolid

A diploid változatokat – a tetraploiddal összevetve – a finomabb levelek és a nagyobb sűrűség különböztetik meg. Ezek jobban ellenállnak az állatok legelése okozta károknak. A diploidok magas szárazanyag-tartalommal rendelkeznek. A tetraploid változatok jellemzően sötétebbek, leveleik szélesebbek, nagyobb a cukortartalmuk, jobban tűrik a telet és lazábban nőnek. A DLF-TRIFOLIUM olyan tetraploid változatokat fejlesztett ki, melyek olyan sűrűk, mint a legtöbb diploid, így kifejezetten alkalmasak legeltetési célokra.

Az angol perje változatait korai, közepes és késői típusokba sorolják a kalászolás időpontjának függvényében. A korai és a nagy tavaszi növekedést mutató típusok hatékonyan fel tudják használni

a téli nedvességet, de arra is inkább hajlamosak, hogy kevésbé tápláló szárat növesszenek a szezon fennmaradó részében. A késői típusok tavaszi növekedése sokkal visszafogottabb, de ezáltal hosszabb időszakon keresztül biztosítanak minőségi takarmányt.

PRIMAG
1991